

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De Reformatione Religiosorvm Libri Tres

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

III. Quòd forma sæculi est omni luto immundior, sicuti & ipsa peccata, ratione multiplici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45728

DE REFORMAT. RELIG. LIB. I. tem ad conformandum nos fæculo (anima enim nostra naturam habet speculi, & faciliter ei, cui se applicauerit, conformari incipit) idcircò nolite, quæso, conformari huic sæculo: sed potius trino sancte Religionis voto conformemini, vt possit de vobis tandem dici illud Apostoli: Gratias autem Rom. 6,17 Deo, quod fuistis serui peccati, obedistis autemex corde in eam formam doctrina, in quamtraditi estis. Liberati autem à peccato, Serui facti estis institia.

CAPVT III.

Quod forma saculi est omni luto immundior, sicuti & ipsa peccata, ratione multiplici.

EMVM tertiò suadet Apostolus, vt Religiosoru nullus conformari velit huic fæculo. V bi notandum, quòd fæculum, cum sit mundus periodo aliqualiter mensuratus, accipitur multifarie. Primò dicitur arthetypus, principalis scilicet, & exemplaris aliorum mundorum. de quo Boëthius:

Ducis ab exemplo pulchrum, pulcherri- Boëth.de musiple,

Mundum mente gerens.

Secundo modo dicitur ipsa vniuersitas rerum creatarum. Tertio modo, homo facularis B 4

confol.philof. lib. 3.

ıt,

m

Kt.

at

0-

1-

1-

m

ra

n n

le

î.

n

.

1

laris in vitiis viuens: vnde dæmon dicitur Ioan. 14.30 princeps mundi huius, qui in Christo nil Ioan. 1.10. habuit. De his dicitur: In mundo erat, quo-

ad primum: & mundus per ipsum factus est, quoquoad secundum: & mundus eum non cognouit, quoad tertium. Et sæculo huic nullus se conformare debet: quia videmus in sæculo peccatorum sæditatem. Nam præter triplicia vitia, quæ sunt dicta, adhuc in-

1. Ioan. 5.

Iac. 1. 27.

finita panè vitiorum sunt in saculo sociamina. Quod B. Ioannes breui perstringit oraculo, cum dicit: Mundus totus in maligno positus est. Iccircò B. Iacobus è contrà, describendo veram Religionem, ita definit: Religio munda & immaculata apud Deum & Patrem, hacest, visitare pupillos & viduas in tribulatione eorum, & immaculatu se custodire ab hoc saculo. Proprium est igitur huic sæculo, se ei conformantes maculare & deturpare : nec mirum ; cum eius tota forma sit informitas, quia peccatis referta & plena. Vnde longe amplius ipse mundus, qui sic inquinat, est fugiendus, quam'sint vitandæ aliæ materiæ corporales fæculentæ. Septem enim de causis sordes vitiorum sunt immunditiis aliis peiores. Nam inquinant fœdius, corrumpunt deterius, fœtorem diffundunt latius, tangunt intimius, adhærent fortius, ab eis cauetur difficilius,

DE REFORMAT, RELIG. LIB. I. cilius, & subiectum reddunt Deo despectabilius ac abominabilius. Inquinant fœdius sordes sæculi, eò quòd inquinationes quarumcumque aliarum fordium, quasi nihil ad istas computatur, Christo attestante, qui dicit: Non quod intrat per os, coinquinat Mat. 15.11 hominem, sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem. & post pauca, illud declarando subinfert: De corde exeunt cogita- Ibid. v. 19. tiones mala, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blashhemia. Hac sunt que coinquinant hominem. Constat autem mundum his fordibus vbique esse plenum. Corrumpunt istæ sordes deterius, quam sordes corporis. Quamuis enim commune sit sordibus, proprium subiectum corrumpere; hoc tamen fordes vitiorum faciunt amplius, quia animam nobilissimam, Dei insignitam imagine, inficiunt, vulnerant, & spoliant. Quamobrem bestiarum fordibus comparantur vitia. Ioël. 1. Compu- Ioël. 1. 17. truerunt iumenta in stercore suo. Quod B. Gregorius exponit de vitiorum sordibus. Greg. 24. Fœtorem insuper suum diffundit latius: Moral.c.8. quia víque ad mediam regionem aëris, vel x v. cubitis vltra omnia montium cacumina. In cuius euidentia olim mundus per aquæ diluuium à fordibus peccatorum purgatus legitur, & per ignis diluuium in fine BS

itur

nil

10-

est,

og-

ul-

in

a-

111-

da-

git

na-

n-

1ta

ud

los

a-

m

tes

m

tis

ole

IS,

es

1-

n

,

1-

fæculi per idem spatium mundandus creditur: imò eius soctor vsque ad Angelos san. ctos ascendit, & ad Dei sedem in cælo empureo. Ideò digita suria de la compute de la com

Ezech. 32. pyreo. Ideò dicit: Irrigabo terram fætore

fanguinis tui (scilicet peccati) super montes.

Quod ideò dicitur; quia non solum per plana mundi, sed etiam vsque ad cæli alta, sætor iste disfunditur. Tangit & intimius, quia cameram summi Regis maculat in corde animæ, vbi sedem sibi soli constituit Rex gloriæ, & vbi eidem in vase cordis parari deberet cibi animæ, cum quâ delicias quærit & cænare, si sibi aperitur, & műdo claurit & cænare, si sibi aperitur, & cænare, si sibi aper

Ibid. 14.3. ditur. Causatur hoc ille, qui ait: Fili hominis, viri isti posuerunt immunditias suas in

Mat.23.25 id ipsum Christus, dicens: Va vobis Scriba & Pharisai hypocrita, qui mundatis quod deforis est calicis & paropsidis, intus autem estis pleni rapina & immunditia. Pharisae cace, munda priùs, quod intus est calicis & paropsidis, vt fiat & quod deforis est mundum. Adhæret proinde hoc lutum peccatorum fortiùs, quàm turpitudo alia: quia per nullum hominem, quin imò nec per Angelum deleri potest peccatum, & macula anima, nisi per Dei misericordiam & potentiam, quamquam ad hoc vtatur libero arbitrio hominis, quod tamen sæpè Dei resistit

voca-

DE REFORMAT. RELIG. LIB. I. vocationi gratuitæ. Hinc dicit turpatæ animæ: Immunditia tua execrabilis est. Mun-Ezech. 24. dare te volui, & non es mundata à sordibus 13. tuis. Animaduertite igitur, fratres charissimi, quam fortis vitiorum adhæsio, quam vix Deus dicitur posse abstergere. Cauetur prætereà disficilius ab his sordibus, quia ab aliis caueri potest, ab his verò numquam in præsenti sæculo totaliter. Vnde Iob 9. Si lo- 10b 9.30. tus fuero aquis niuis, & fulserint velut mundisima manus mea: tamen sordibus intinges me. Vbi glossa: Nec vitæ nec lacryme perfecte mundos reddunt, dum durat hæc corruptio. Quod ideò dicitur, quia semper renouantur sordes ista. Reddunt postremò subiectum Deo despectabilius. Non enim Christus paupertatem, non corporum infirmorum sorditiem, nec leprosos, quibus misericorditer locutus est, & eos tetigit, horruisse legitur: sed vitiorum huius fæculi turpitudinem vsque ad mortis amaritudinem persecutus est. In cuius typum olim de Deo legitur creberrime, quòd abominabatur vitia, quæ sola Deo abominationem faciunt. Abominati sunt in confusio-Osex 9. 10 nem ('peccatores scilicet) & facti sunt abominabiles, sicut ea, que dilexerunt. Et: Abo-Prou. 15. minatio Domini, cogitationes mala. Victi-16. ma impiorum abominabiles Domino. Cui le con-

redi-

fan-

em-

re

etes.

pla-

tœ-

Jula

orde

Rex

rari

ux.

lau-

mi-

5 110

tur

iba

uod

tem

(ae

6

un-

to-

per

ge-

mi-

en-

01-

tit

ca-

Pfal. 118. conformans Propheta, dicit: Iniquos odin habui, & abominatus sum iniquitatem: le gem autem tuam dilexi. Ista sunt immunditiae peccatorum, quibus præsens mundus plenus est. Quamobrem nolite conforman huic sæculo: quod sæditatibus tot desormatum est. Ob prædicta etiam patet, cur se ries sacræ Scripturæ in plerisque mundum seu saculum est.

feu sæculum comparat luto; à quo Psalmi.
Psal.68.15 sta liberari petiit, cum ait: Eripe me de luto,
vt non insigar. Et reuerà forma sæculi apu
luto comparatur, ex causa triplici. Primo
quia inquinat turpiter, quoad concupiscentiam oculorum seu auaritiam. Vnde Sa-

Sap. 15. 10 piens: Luto vilior vita eius, scilicet pecca.

August. toris. Vnde Augustinus lib. de quinque se
ptenis: Per gulam cor inficitur & quasi hu
mectatur, per luxuriam conculcatur. & se
ptem capitalia ibidem enumerans conclu-

ptem capitalia ibidem enumerans concludit: Ita in lutum redigitur, vt iam miser dicere possit: Insixus sum in limo profundi, a non est substantia. Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me. Cumá; huic limo profundi animus insixus fuerit, & luto coinquinationis & immunditiæ obuolutus, cuelli nequaquam potest, nisi ad Deum clamet, & eius consilium postulet. De quo Promet, & eius consilium postulet. De quo Pro-

Psal 39.1. pheta loquitur, dicens: Exspectans exspectaui Dominum, & intendit mihi, & exaudiuit

pre

preces meas, & eduxit me de lacu miseria, & de luto facis. Cui dicto, hoc consonat Senecæ: Opifices, per quorum manus steri-sen. ep.95 le terrægenus & infirmum purgatur, vide-cir. fin. bis quanta fuligine obliniantur. Atque ista, aurum & argentum, magis inquinant animos, quam corpora: & in possessore eorum, quam in artifice, plus sordium est. Secundò comparatur vitium sæculi luto: quia detinet molliter, & tamen fortiter, quoad concupiscentiam carnis seu luxuriam. Est enim de luxurià ficut de bitumine, quod, secundum Isidorum, tam tenax est, quod nec aqua nec Isid, lib. 16. ferro corrumpitur. Et secundum eumdem, Etym. c. 2. in Syriâ limus est passim à terrâ æstuans, cuius natura est ardens, & igni cognata. Sic peccatum præcipuè malà consuetudine introductum tenet fortiter, adeo vt nec aquâ lacrymarum, nec ferro queat folui pœnitentiæ. A terra limus iste emanat, scilicet ab imperfectione corporis; & propter eius concupifcétias, cognata est igni infernali. Comparatur tertiò faculum luto, quia lubmergit miserabiliter, quoad superbiam vite. Quamuis enim in luto quis ascendere gestiat : tamen ascensus iste sit in re discensus, etiamsi homo nesciat. Pari modo est in superbiæ vitio; in quo etsi secundum suam astimationem videatur quis ascendere, secundum illud

s odio

13: le.

undi.

indus

rman

efor-

urse

dum

almi.

luto.

apte

imò

fcen.

e Sa-

ecca-

e se-

i hu-

Se se

iclu-

er di-

di,&

ma-

huic

luto

itus,

cla-

Pro-

eta.

liuit

pre

Psal.73.23 lud Psalmistæ: Superbia eorum, qui te ode.
runt, ascendit semper: ad ima tamen infer.
ni reuerà tales noscuntur descendere. Vnde
Psal. 106. Psalmista: Ascendunt vsque ad calos, &
descendunt vsque ad abyssum. Quantoque
lutum suerit densius, tantò homo mergitur
miserabiliùs. Ideò talis, qui huic immersus
est sæculo, illud eiusdem Prophetæ gemen
do potest dicere: Insixus sum in limo profundi, & non est substantia, &c.

CAPVT IV.

Recenset x v. argumenta deformatorum Clericorum & Religiosorum, quibus sc tuentur, ne à formâ sæculi recedant. Et primum soluit argumentum, nempe obii. cientium complexionis debilitatem; oftendens contrarium.

Quod cum gemitu moueo) in transgressionum fæcibus præfatis sint immersivalide: tamen vt illud Dominicæ pænæ grauissimum impleant, Qui in sordibus est, sordescat adhuc: & vt conformes sint sæculo nequam, apponunt iniquitatem super iniquitatem, ne in Dei intrent iustitiam, & addunt excusationes in peccatis, atque sibi & aliis contra reformationes cudunt & texunt